

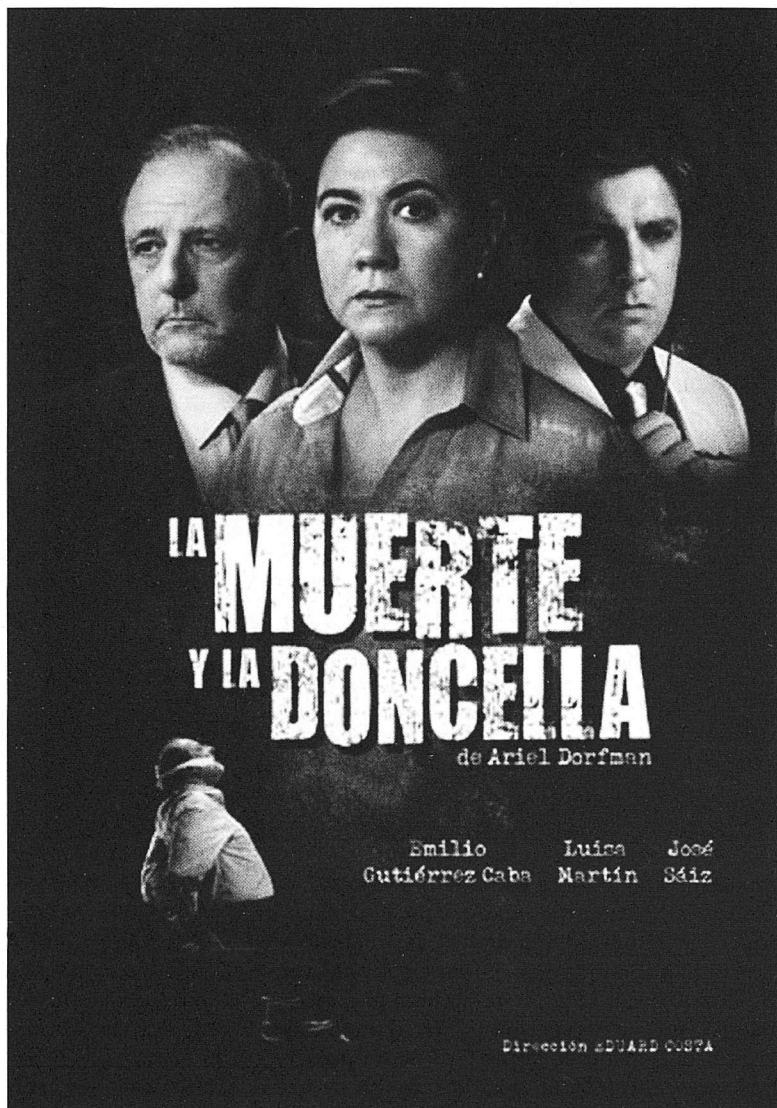
L'escenari de Ilauna Fenòmens de fires

Francesc M. Rotger

Cada vegada que volem recordar els orígens humils del cinema, pensam en les barraques de fira a les quals es duïen a terme les primeres projeccions (Coppola va reconstruir aquell entorn a una memorable seqüència del seu *Dràcula*). És ver que el teatre, en canvi, pot presumir d'orígens cerimoniosos o fins i tot sagrats. Però també prové, i amb orgull, de la llarga tradició dels còmics de la llegua, que anaven amb els seus carros de fira en fira (teatre dins el teatre, fa uns quants segles: Shakespeare inclou al seu *Hamlet* una companyia ambulante que arriba al castell d'Elsinor i de la qual es serveix el príncep de Dinamarca per a la seva venjança). Ara, però, les fires són una altra cosa. La Fira de Teatre al Carrer de Tàrraga, amb més d'un quart de segle de trajectòria, concentra cada any un munt d'espectacles, dels àmbits de cultura catalana (amb representació illenca) i espanyola, i també de l'estranger; entre els quals sempre trobam qualche muntatge amb referències cinematogràfiques. N'és el cas d'El Celler de Lleida, amb una nova posada en escena de *Cyrano de Bergerac*, d'Edmond Rostand, portada al cinema amb dues excel·lents interpretacions de José Ferrer i de Gerard Depardieu.

La Fira de Manacor, la nostra Tàrraga particular, no es queda enrere en vincles cinematogràfics. Sense anar més enfora, el muntatge inaugural, *Els nois d'Història*, és, obviament, la mateixa peça d'Alan Bennett que Nicholas Hytner portà al cinema fa només un parell d'anys. *In-consciència*, la nova creació dels mallorquins La Impaciència, també fa referències als llargmetratges. *Product*, una comèdia corrosiva, narra com un productor de cinema explica l'argument de la seva següent pel·lícula a l'actriu a la qual proposa el paper protagonista. Pel que fa a *Hamlet* (a Manacor, a la versió dirigida per Oriol Broggi), ni tan sols cal repassar la llarga llista de les seves adaptacions a la pantalla.

La resta de la cartellera mallorquina de tardor també ens presenta uns quants exemples de pe-

ces teatrals connectades d'una o una altra manera amb el cinema. Així, *La muerte y la doncella*, d'Ariel Dorfman, amb Emilio Gutiérrez Caba i Luisa Martín als mateixos papers que interpretaren per a la pantalla gran, sota les ordres de Roman Polanski, Sigourney Weaver i Ben Kingsley. O *Nixon-Frost*, la creació escènica que Ron Howard va adaptar al cinema i que es va estrenar entre nosaltres amb el títol *El desafío*. O *La familia Sans*, un dels grans èxits de la companyia mallorquina Estudi Zero, la relació de la qual amb *La familia Adams* (cinematogràfica i televisiva) resulta ben coneguda. La història del Petit Príncep d'Antoine de Saint-Exupéry, adaptada tant pel cinema com pel teatre, coneix una nova variant amb *Els accidents del Petit Príncep*, de Miquel Àngel Raió. I, per descomptat, més Shakespeare amb un *Ricard II*, no gaire explotat (crec jo) pel setè art. ■